

LESU ZDAR

podzim 2021

LESY ČR
↑↑

sázíme lesy nové generace

**Věda má být nástrojem poznání,
nikoli moci**

AKTUALITA:

**Připravujeme další ročník
Dne za obnovu lesa**

LESY ČR A SPOLEČNOST:

**Pomáháme tornádem
postižené Moravě**

HISTORIE:

**Křivoklátské lesy pohledem
do minulosti i současnosti**

Den za obnovu lesa

Den, který nás znovu spojí

16. 10. 2021 od 10 hodin

Den pro všechny, kterým nejsou naše lesy lhostejné

TAKÉ VE VAŠEM KRAJI!

Přesvědčte se, na jaké lesy
se mohou těšit vaše děti!

Sázejte nové porosty,
připravujte plochy pro stromky,
vyrábějte oplocenky

Vezměte své děti na procházku
s lesníkem a pomozte vyvěsit
budky pro noční dravce

Ukažte, že vám na podobě lesů
záleží

Anebo jen přijďte a uvidíte...

Ukázky práce s koňmi, jak vracíme
sovy do lesa, jak zadržujeme vodu a mnoho dalšího

#sázímelesynovégenerace

LESYČR

Nenechte si ujít!

V Kaleidoskopu představujeme některé aktivity, kterými se náš podnik představil na veřejnosti. Str. 2

Zamyšlení bývalého ředitele LČR doc. Jiřího Olívy nad odpovědností vědců za praktické výsledky jejich bádání. Str. 6

V místech zasažených tornádem Lesy ČR již vyplatily desítky milionů korun. Str. 15

Sportovního dne v Nymburce se zúčastnily stovky našich kolegů. Str. 20

Obsah

2 Kaleidoskop
Zajímavosti z našeho podniku

5 Personalistika
Pracovní výročí našich kolegů

6 Téma
Věda má být nástrojem poznání, nikoliv moci

10 Aktualita
Připravujeme další ročník
Dne za obnovu lesa

12 Rozhovor
Svoboda v hubertusu

15 Lesy ČR a společnost
Pomáháme tornádem postižené Moravě

16 Historie
Křivoklátské lesy pohledem do minulosti
i současnosti

20 Sportovní den
V Nymburce (skoro) jako v Tokiu

Vydává: Lesy České republiky, s. p.
Adresa: Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové,
500 08 Hradec Králové
Redakce: redakce@lesy-cr.cz
Evidenční číslo MK ČR E 23696
Je distribuován zdarma. Září 2021

NA ŽIVITELCE JSME ZVALI NA DEN

Výstaviště v Českých Budějovicích hostilo od 26. do 31. srpna 47. ročník největší zemědělské výstavy Země živitelka. I když je to především svátek

našich zemědělců a potravinářů, nemohla chybět ani expozice Lesů České republiky. Věnovali jsme se především pozvání veřejnosti na naši letošní největší celorepublikovou akci – Den za obnovu lesa. Videopozvánky i krátké ukázky z minulého ročníku se setkaly s živým zájmem a doufáme, že se podařilo oslovit co nejširší okruh návštěvníků.

Náš stánek navštívil také ministr zemědělství M. Toman.
Foto: Petra Slabá

ZAPSÁNÍ JIZERSKOHORSKÝCH BUČIN NA SEZNAM UNESCO

Národní přírodní rezervace Jizerskohorské bučiny je od letošního července na seznamu světového dědictví UNESCO. Porosty spravují Lesy České republiky, pro něž je tento úspěch důkazem nalezeného kompromisu lesnického hospodaření a ochrany přírody.

Zástupci výboru OSN posuzovali porosty přímo v terénu během loňského září. „Ocenili zachovalý, asi 180letý bukový porost, pokud jde o biodiverzitu, ale i kontinuitu a rozlehlost území od Tišiny přes Paličnick k Oldřichovskému Špičáku,“ řekl **generální ředitel Lesů ČR Josef Vojáček**, který zařazení této oblasti na seznam UNESCO považuje za velký úspěch práce lesníků.

Národní přírodní rezervace Jizerskohorské bučiny s komplexem smíšeného, převážně bukového lesa a řadou skalních útvarů se rozkládá na bezmála 950 hektarech. Lesy ČR jsou majoritním vlastníkem pozemků a od roku 2007 zachovávají asi 71 hektarů po dohodě s Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR v bezzásahovém režimu. Rezervace je také unikátní genovou bankou původních dřevin, jako jsou buk lesní a javor klen, jedle bělokora, jilm horský, jasan ztepilý, dub zimní, lípa srdčitá a velkolista a javor mléč, nezastupitelných pro obnovu lesních ekosystémů Jizerských hor a Krkonoš.

Vítězná práce v kategorii dospělých

LES OČIMA VÝTVARNÍKŮ

V červnu proběhlo slavnostní vyhodnocení krajského kola 11. ročníku výtvarné soutěže „**Lesy a příroda kolem nás**“. Tuto soutěž pro děti pořádají Lesy České republiky s. p., Jihočeská vědecká knihovna v Českých Budějovicích, Ústav pro hospodářskou úpravu lesa Brandýs nad Labem, Jihočeská zoologická zahrada Hluboká nad Vltavou, Stezka korunami stromů Lipno, Kores Europe s.r.o. a Vyšší odborná škola lesnická a Střední lesnická škola Bedřicha Schwarzenberga. Účastníci soutěžili v osmi kategoriích podle věku.

Kamil Bjaček, ekonomický náměstek OŘ jižní Čechy

INDIÁNI NA KLESTÍ

V polovině srpna proběhl netradiční **Den za obnovu lesa** v dětském táboře Bonětice, který byl vybudován v oblasti revíru Bor.

Hlavní činností Dne byl úklid klestu, zábavnou formou začleněný do celotáborové hry, jejímž tématem byli indiáni. Každý z dvanácti oddílů musel postavit z klestu vlastní typ. Současně jsme v této etapové hře měli stanoviště lesní pedagogiky, kde se děti učily poznávat stromy a lesní zvěř. Pro nás to byla úplně nová zkušenost a pro děti zábava a snad i získání nových znalostí o lese.

Martina Karenovičová, LS Přimda

NADŠENÉ DĚTI Z MATEŘINKY

Rády bychom poděkovaly zaměstnancům **Lesní správy Svitavy** za pečlivě připravený program v lese v Boršově pro děti z MŠ Jiráskova v Moravské Třebové. Již několik let spolupracujeme s **panem Kulhanem**,

jenž vždy připraví velice zajímavý program, který si děti nejen užijí, ale dozvědí se také

spoustu zajímavých a užitečných informací o lese, volně žijících živočiších, ochraně životního prostředí a přírody jako takové. Navíc jsou pro děti připravené poutavé aktivity a drobná odměna.

Za kolektiv učitelek z MŠ Jiráskova Lenka Peterková

PODĚKOVÁNÍ

Vážený pane generální řediteli,

když jsem Vám minulý týden psala ohledně žádosti o finanční příspěvek po živlu, ani jsem nedoufala, že se vše vyřeší takto rychle. Finanční dar je dnes na účtu a věřte, že nám velmi pomůže. Co nejsrdečněji děkuji za Vaši vstřícnost, ochotu a pomoc!

S úctou a přáním všeho dobrého v osobním i profesním životě

Dagmar Schwambergerová, Kryry

Vážený pane řediteli,

dovolte mi, abych poděkoval za vstřícný a operativní přístup zaměstnanců společnosti Lesy ČR, s.p., konkrétně Petru Paščenkovi z OŘ jižní Čechy, Ing. Čestmíru Michalovi a Ing. Karlu Duškovi, oběma z LS Jindřichův Hradec.

Jako vedoucí skautského oddílu jezdím s oddílem již více než 25 let na tábořiště u osady Jižná, okres Jindřichův Hradec, a to vždy poslední dva červencové týdny. V důsledku silných bouří na začátku července a poškozených lesních porostů náhle přestalo být naše tradiční tábořiště bezpečné pro konání tábora a my byli nuceni bez zbytečného odkladu hledat nové tábořiště. Díky spolupráci a přístupu obce Pluhův Žďár, místního zemědělského družstva a výše jmenovaných zaměstnanců Lesů ČR, kteří rychle zabezpečili možnost využití náhradních pozemků, se podařilo letní tábor pro 40 účastníků uskutečnit v původně plánovaném termínu.

Ještě jednou děkuji a jsem s pozdravem,

*Mgr. Ing. Martin Doležal,
vedoucí střediska Junák – český skaut,
středisko Černá růže Sezimovo Ústí,
starosta města Sezimovo Ústí*

Dobrý den,

ráda bych touto formou poděkovala Lesní správě Kraslice a obzvláště Ing. Václavu Ksandrovi za zorganizování zábavného a zároveň poučného odpoledne pro děti ze školní družiny, při 2. ZŠ Dukelská, Kraslice. Pro děti byla připravena beseda, lesnické hry a soutěže s tématem les a příroda kolem nás.

Dětem se tato akce velice líbila, proto jsme se předběžně domluvili na další spolupráci.

S přátelským pozdravem Lesu zdar,

Lenka Michorová, vychovatelka ŠD

LOVECKÁ KYNOLOGIE I NĚCO NA ZUB

Pětaticet dětí z 3. třídy ZŠ Sedlec – Prčice se aktivně zúčastnilo **akce pořádané lesníky z LS Tábor** poblíž Červeného Újezdu u Miličína. Naši lesní pedagogové školákům na několika stanovištích přiblížili loveckou kynologii a shozy zvěře a zodpověděli spoustu zvědavých otázek o zvěři a péči o ní. Děti si také vyzkoušely dendrometrické pomůcky a formou hry se dozvěděly o výchově porostů i poznávání hlavních druhů dřevin.

Petr Mareš, LS Tábor

SVÁTEK V LYSÉ

Ve středu 8. 9. byla slavnostně zahájena výstava **Natura Viva** v Lysé nad Labem. Byla obzvláště bohatá na vystavené trofeje, a tak si na ni našlo cestu mnoho příznivců myslivosti. Stánek Lesů ČR jim mj. nabídl zajímavosti o aktuálně nejsilnější mufloní trofeji (261,10 b. CIC) z Lesního závodu Židlochovice nebo rekordním daňkovi uloveném ve Staré oboře (na snímku P. Slabé).

ČERVENÝ MOST V BABIČČINĚ ÚDOLÍ JE OTEVŘENÝ

Červený most, frekventovaná turistická spojnice v jedné z nejnavštěvovanějších oblastí v zemi, v Babiččině údolí v Královéhradeckém kraji, se po půl roce znovu otevřel. Pěší se tak přes Úpu zase bezpečně dostanou.

Trámový dřevěný most mezi Slatinou nad Úpou a Žernovem u České Skalice se kvůli nebezpečnému zábradlí napadenému hnilobou uzavřel loni v prosinci. „Protože jde o technickou památku v chráněné krajinné oblasti, neprodleně jsme začali o nutné opravě jednat se starosty, zástupci památkové péče i ochrany přírody,“ řekl **Karel Fišer**, ředitel Oblastního ředitelství Lesů ČR pro východní Čechy a pokračoval: „Aby se stihl začátek letní turistické sezóny, nejrychlejším řešením bylo doplnění nového zábradlí, které zabrání přístupu na kraj konstrukce, a osazení zábran včetně dopravního značení.“

UCHEM V MECHU

Jsme **Uchem v mechu** a s námi hosté, kteří mají co říci. Na obnovu domů poškozených tornádem použijí lidé z jižní Moravy peníze nebo dřevo darované Lesy České republiky. Více o tom můžete slyšet v srpnovém podcastu

natočeném s hlavním koordinátorem pomoci Lesů ČR **Andrejem Tóthem** z Lesního závodu Židlochovice. Všechny podcasty najdete na našich webových stránkách.

Tábor LČR Podhradí nad Duji MIŠE JAPONSKO 2021

Táborové pozdravy z putování po dalekém Japonsku posílají a moc zdraví všichni táborníci a vedoucí

Lesy ČR, s.p.
Ing. Josef VOJÁČEK
Přemyslova 19
500 08 Nový Hradec Králové

Ve třetím čtvrtletí roku 2021 někteří naši kolegové oslavují pracovní jubileum.

25 let

DVOŘÁK LADISLAV , lesní l.ú. Šerava, LZ Boubín, Polesí Kubova Huť	RENDL MARTIN , revírník r. Evík, LS Žatec	Bc. SCHUBERT PAVEL , lesní l.ú. Studánka, LZ Kladská, Polesí Kostelní Bříza
Ing. KILB ALEŠ , lesní správce, LS Litvínov	SHVAYKA ANATOLIY , manipulant na MS, LZ Konopiště, Středisko DMS	Ing. TUČKOVÁ MAGDALENA , referent pro katastr a restituce, LS Litvínov
Ing. WITTICH ONDŘEJ , revírník r. Kostelec nad Orlicí, LS Rychnov n./Kn.	Ing. BÁČOVÁ HANA , referent pro katastr a restituce, LS Janovice	JARMAROVÁ IVANA , uklízečka, LZ Konopiště, Polesí Černíny
Ing. ŽÁK JOSEF , revírník r. Horní Lideč, LS Luhačovice	ČERVENKA JAN , revírník r. Hvězda, LS Janovice	MÜHLHANSL IVO , revírník r. Pozd'atín, LS Náměšť nad Oslavou
MAREK ANTONÍN , lesní dělník, LZ Židlochovice, Polesí Velký Dvůr	Ing. CHMELÍČEK LUBOMÍR , technický pracovník pro HÚL, Ředitelství LČR	VOKOUN PETR , technik polesí, LZ Boubín, Polesí Prachatice

20 let

PANGRÁC JAN , lesní dělník, LZ Konopiště, Polesí Komorní Hrádek	Ing. KROUPA LUKÁŠ , lesní l.ú. Cehnice, LZ Boubín, Polesí Netolice	Ing. CARDA JIŘÍ , referent obchodu, OŘ severní Čechy
ZAPLETALOVÁ DANA , referent pro katastr a restituce, LS Frýdek Místek	Ing. GLOS RENÉ , revírník r. Kynšperk, LS Kraslice	Ing. ŠTĚBETÁKOVÁ SILVIE , referent účetnictví II, LS Jindřichův Hradec
ORNA TOMÁŠ , dělník v bažantnici, LZ Konopiště, Polesí Šiberna	Ing. FICNAR PŘEMYSL , zástupce LS, LS Janovice	HORŇÁK MILAN , traktorista v přibližování, LZ Boubín, Polesí Včelná

15 let

SYRŮČKOVÁ LENKA , referent – správa majetku, Ředitelství LČR	Ing. ŠEFL PAVEL , revírník r. Spálené Poříčí, LS Přeštice	Bc. LORBEROVÁ LADA , personalista, Ředitelství LČR
VÁVROVÁ KATEŘINA , referent pokladny, Ředitelství LČR	Ing. HÁJEK JIŘÍ , revírník r. Radimský kopec, LS Bruntál	Ing. KOTLAN MILAN , referent odbytu, LS Klatovy
Ing. KUGEL JAROMÍR , revírník r. Černovrší, LS Horšovský Týn	CHAROUZKOVÁ ROMANA , referent, Ředitelství LČR	Ing. JEDLIČKA MICHAEL , revírník r. Radiměř, LS Svitavy
Ing. FRIČEK ROMAN , revírník r. Maňovice, LS Hořice	Ing. VANŽURA JIŘÍ , referent pro katastr a restituce, LS Lanškroun	Ing. MAREK JAN , technik vodního hospodářství, OŘ jižní Morava
Bc. ŘÍHA MAREK , revírník r. Skryje, LS Křivoklát	ŠALPLACHTA MILAN , revírník r. Okrouhlík, LS Náměšť nad Oslavou	KVASNIČKA JIŘÍ , revírník r. Král, LS Křivoklát

10 let

Ing. RUSKOVÁ DANA , referent pro katastr a restituce, LS Třebíč	Ing. IŠTVÁNEK MICHAL , inspektor genetiky, pěstování a ochrany lesa, LZ Židlochovice	Ing. ONDRÁČEK KAREL , vedoucí polesí Hodonín, LZ Židlochovice, Polesí Hodonín
AGAI FRANTIŠEK , dělník ve strojní údržbě, LZ Kladská, Středisko DM, DV a SM	Bc. PÍCHA JAN , lesní l.ú. Trhový Štěpánov, LZ Konopiště, Polesí Vlašim	BAIEROVÁ JANA , administrativní pracovník, OŘ severní Čechy
SVOBODA PAVEL , lesní dělník, LS Jeseník	Ing. ŠVIHLÍK MIROSLAV , lesní správce, LS Česká Lípa	CHLEBNÁ ANDREA , referent účetnictví I, LS Nasavrky
ŠMÍD SLAVOMÍR , lesní l.ú. Michalovice, LZ Konopiště, Polesí Černíny	Ing. MRÁZEK PETR , provozní inspektor, Ředitelství LČR	JANDEČKA LADISLAV , revírník r. Lipská Hora, LS Litoměřice
Ing. FUGL VRATISLAV , lesní správce LS Nasavrky, LS Nasavrky	KUBA JAKUB , referent obchodu, LZ Židlochovice, Středisko DMS Břeclav	Ing. FALTUS MILAN , revírník r. Orlické Záhoří, LS Rychnov nad Kněžnou
PETEROVÁ JITKA , referent, Ředitelství LČR	Ing. DOLEŽAL BOHUMIL , revírník r. Blatná Hráz, LS Třebíč	KUBERNA JAROSLAV , revírník r. Strakonice – jih, LS Vodňany
Ing. ZEMAN MIROSLAV , revírník r. Ledenice, LS Třeboň	Ing. PÁNKOVÁ DANA , správce toků, OŘ severní Morava	Ing. SLUNČÍK VÁCLAV , revírník r. Teplá, LS Toužim
Ing. ADÁMEK JAROSLAV , revírník r. obora Kralice, LS Náměšť nad Oslavou	Ing. KRUPÍČKOVÁ MARTINA , technik LS, LS Hanušovice	Ing. MICHALČÁKOVÁ LUCIE , referent pro katastr a restituce, LS Frýdek Místek
Bc. HAVLÍK JOSEF , revírník r. Pavlíkov, LS Ledec nad Sázavou	Ing. FIALA JAROSLAV , technik LS, LS Třebíč	Ing. MALÝ JIŘÍ , revírník r. Letohrad, LS Lanškroun

KOLÁŘ LIBOR, revírník r. Slavětice, LS Vodňany
JANČÁŘ PETR, skladník, nákupčí, ved. prodeje, LZ Kladská, Středisko dílen
Ing. ŽDÁRSKÝ JAN, technický pracovník LH, LS Ještěd
Mgr. HEJTMÁNKOVÁ ZUZANA, specialista procesu nakládání s majetkem, Ředitelství LČR
Ing. ŠVÁBEK JAN, lesní l.ú. Tišina, LZ Kladská, Polesí Chodský Újezd

VĚDA MÁ BÝT NÁSTROJEM POZNÁNÍ, NIKOLIV MOCI

Foto Petr Martinásek

Když sleduji tiskové zprávy, které se týkají lesního hospodářství, zmocňuje se mě pocit, že lesníci jsou dnes lovnou zvěří, kterou je třeba zredukovat a jejich počty nahradit ekology a vědci.

Když se objevují zjednodušené pohledy ze strany laické veřejnosti, je to pochopitelné vzhledem k omezenému množství informací, které se jí v tomto směru dostává. Pokud se jedná o pohledy, byť kvalifikované, ale jednostranné, výsledkem by měl být syntetický a multidisciplinární přístup k řešení. Jestliže se však objevují řešení silová, nutno jejich aktéry upozornit, že v demokratických zemích přísluší tato řešení pouze státu, a to jenom proto, že jeho zástupci jsou zvoleni všemi občany. To patří k základním principům demokracie. Zdá se však, že v lesnictví tyto principy přestávají platit. Když se vrátím k tiskovým zprávám z lesnického oboru, nestačím se divit. V druhém pololetí loňského roku skupina vědců požadovala otevřeným dopisem odvolání náměstka ministra zemědělství pro lesní hospodářství Patrika Mlynáře. Důvodem byl jeho názor na hospodaření v oblasti lužních lesů jižní Moravy, konkrétně v oboře Soutok. Nedávno jsem se dočetl, že prakticky stejná skupina vědců podává žalobu na Lesy ČR z důvodu

hospodaření v oboře Bulhary, spravované lesním závodem Židlochovicích. Pokud by tyto snahy měly úspěch, dostali bychom se do sedmdesátých let minulého století, do doby tzv. normalizace. Mnozí z nás velmi dobře pamatují dobu, kdy byl správný jen jeden názor. Není důležité, zda je to názor „strany a vlády“ nebo názor jiné skupiny. Za odlišný a svobodný názor se ve zmiňované době rovněž přicházelo o zaměstnání, občas se použilo nějaké to křivé obvinění a já jsem si, zřejmě naivně, myslel, že tato doba je už 50 let pryč. Nicméně, podívejme se tímto pohledem na obě zmíněné kauzy. Společným jmenovatelem obou případů je skupina vědců. Jejich počet (údajně 6500) se snaží vyvolat dojem, že podstatná část odborné vědecké komunity podporuje jejich názor. Není to pravda. Odborné vědecké společnosti, které podporují podpisem svých šéfů své požadavky, tvoří úzkou skupinu vědců, zaměřených na ochranu jednoho nebo více druhů. To je jistě chválná činnost a sám si takové vědecké činnosti vážím,

pokud ovšem slouží poznání. Použitá silová forma však slouží nikoliv poznání, ale likvidaci rozdílných názorů a v tomto případě dokonce vyúsťuje v požadavek ztráty zaměstnání. Definice vědy existuje v literatuře velké množství a ve velké většině z nich najdeme termín „systematické poznávání“. Zde použité přístupy však nesou znaky nikoliv poznávání, ale kádrování.

Další otázkou je vztah vědních oborů mezi sebou. I zde by měl platit princip syntézy, a nikoliv nadřazenosti určitých oborů vůči jiným. Jednou z hlavních charakteristik lesnických vědních oborů a lesního hospodářství obecně je multidisciplinární přístup.

Pro lesnické odborníky, kteří jsou dnes vševědoucími ekologickými iniciativami s oblibou dehonestováni, neexistuje a nemůže existovat pouze botanika, arachnologie, herpetologie, entomologie, ornitologie a další obory se silným akcentem protekcionismu. Musí respektovat také poznatky ekologie, ekonomie, politologie i sociologie a rovněž mnoho věd technických.

To se odrazilo i na vývoji věd lesnických. Jejich představitelé se u nás i ve světě profilovali spíše jako strukturalisté. Chápali každý objekt jako složitý systém vztahů mezi elementy, systém zapojený do ještě širšího systému vztahů ve svém okolí. Většina z nich, např. Henri Bioley, Georg Ludwig Hartig, Hugo Konias, Josef Konšel a mnoho dalších byli i významní praktici a spravovali rozsáhlé lesní majetky. Ti všichni hledali kompromisy mezi svými vědeckými poznatky, poznatky jiných vědních disciplín, zájmem vlastníka a nutnými ohledy historickými, společenskými i sociálními.

Takový přístup je nutný i v lesích jak Soutoku, tak

v oboře Bulhary. Obojí vznikly prokazatelnou činností člověka, konkrétně lichtenštejnských lesníků v 17. a 18. století a je namístě, aby dnešní lesníci v jejich práci pokračovali. Samozřejmě s ohledem na podmínky dnešní, s pohledem multidisciplinárním a hlavně – s jednoznačnou odpovědností za výsledek.

V případě negativního dopadu navrhovaných opatření budou k odpovědnosti voláni vědci? Jaká bude odpovědnost všech, kteří podepisují silácká prohlášení, která stínají hlavy určitých osob, nebo podávají trestní oznámení? Samozřejmě nulová!

To je však namístě, protože věda má poznávat, vzdělávat a informovat, nikoliv však rozhodovat či volat po stínání hlav. Byť se takový přístup zdá logický, v ČR je to jinak. Když se kdekoli objeví krásné a biologicky hodnotné lesní partie, které vznikly uvědomělou hospodářskou činností člověka, okamžitě se objeví snahy rádoby ekologů, jejichž cílem je lesníky odtud „vypráskat“ a území převzít do vlastní správy. Často je to spíše boj o moc a o peníze než o zachování přírody,

Foto Petr Martinásek

a protože jsem v letech 2011/12 byl členem Rady státního fondu životního prostředí, mohl bych o racionalitě „ušlechtilého utrácení“ peněz za účelem ochrany přírody dlouze vyprávět.

Velmi příznačný pro tyto aktivity je i despekt k jiným ochrannářským aktivitám, konkrétně k biosférickým rezervacím.

V kauze Soutok v dopise požadujícím odvolání náměstka ministra dokonce aktéři uvádějí:

„biosférické rezervace nemají žádnou oporu v našem právním systému. Z jejich existence proto neplyne nic, co by jakkoli přispělo k ochraně přírody jejich území. Biosférické rezervace tedy neposkytují nejen adekvátní, ale dokonce vůbec žádnou ochranu území.“

Autory vůbec nepodezírám z neznalosti problematiky biosférických rezervací (BR). Pouze nerozumím tomu, proč takovou argumentaci používají. Nepochybně velmi dobře vědí, co jsou BR, kdo je vyhláší a jaký je jejich smysl a činnost.

Skutečnost, že se činnost BR nezaměřuje pouze na ochranu, ale podporují přírodě blízké hospodaření, které zajišťuje trvale udržitelný rozvoj, není přece handicapem, ale spíše naopak.

Také jistě vědí, že ochrana přírody je jednou ze základních funkcí BR, spolu s podporou trvale udržitelného rozvoje, výzkumu, environmentální výchovy a také vzdělávání. V jádrových oblastech BR je pak ochrana hlavní prioritou.

Na rozdíl od ČR mnoho zemí biosférické rezervace do své legislativy zařadilo. To, že to tak v ČR není, je pouze ukázkou přístupu k ochraně přírody, která je doslova sekernicky vyžadována zákony, vyhláškami a správními řízeními ze strany zejména ČIŽP a zpochybňuje dobrovolné aktivity společnosti, které vedou k ochraně přírody a šetrnému hospodaření s ní.

Tzv. „přístup k ochraně přírody zdola“ je aplikován v mnoha zemích, které nám jsou často dávány za vzor. Je nepochybně účinnější než super přísná

legislativa, která vede spíše k obcházení než k užítku.

Já osobně považuji činnost biosférických rezervací, Českého svazu ochránců přírody a dalších aktivit tohoto druhu za daleko prospěšnější než jednostranné a silou vymáhané prosazování vědeckých názorů, za jejichž důsledky autoři nikdy odpovědnost neponesou.

V jednom z publikovaných textů jsem zaznamenal větu, že pan náměstek ministra zemědělství urazil svojí odpovědí všechny vědce. A není snad urážkou všech, kteří se ve svém volném čase a často za své peníze

angažují v biosférických rezervacích a o nichž pak někdo prohlásí, že z hlediska ochrany přírody neznamenaají vůbec nic?

Ve většině těchto konfliktů se neřeší situace, co se stane, když realizované řešení na základě údajně vědeckých závěrů očekávaný efekt nepřinese. V případě Soutoku totiž existují vědecké názory i zcela opačné – varují před neodpovědnými experimenty spočívajícími v prosvětlování porostů a úpravy vodního režimu na rozsáhlých plochách porostů. Tento názor se opírá jednak o dlouholeté zkušenosti lesníků s pěstebními zásahy v lužním lese a rovněž o znalost hydrologických poměrů oblasti.

Řada vědců spatřuje obrovské riziko především v nástupu buřně, světlomilných dřevin, poklesu hladiny spodní vody atd.

I na to však mají vědecké přístupy svoji metodu, a sice experiment. Spočívá v tom, že na určitém území, věci apod. se v omezeném rozsahu ověří, zda předpokládaná hypotéza je pravdivá a její uplatnění povede k očekávaným výsledkům.

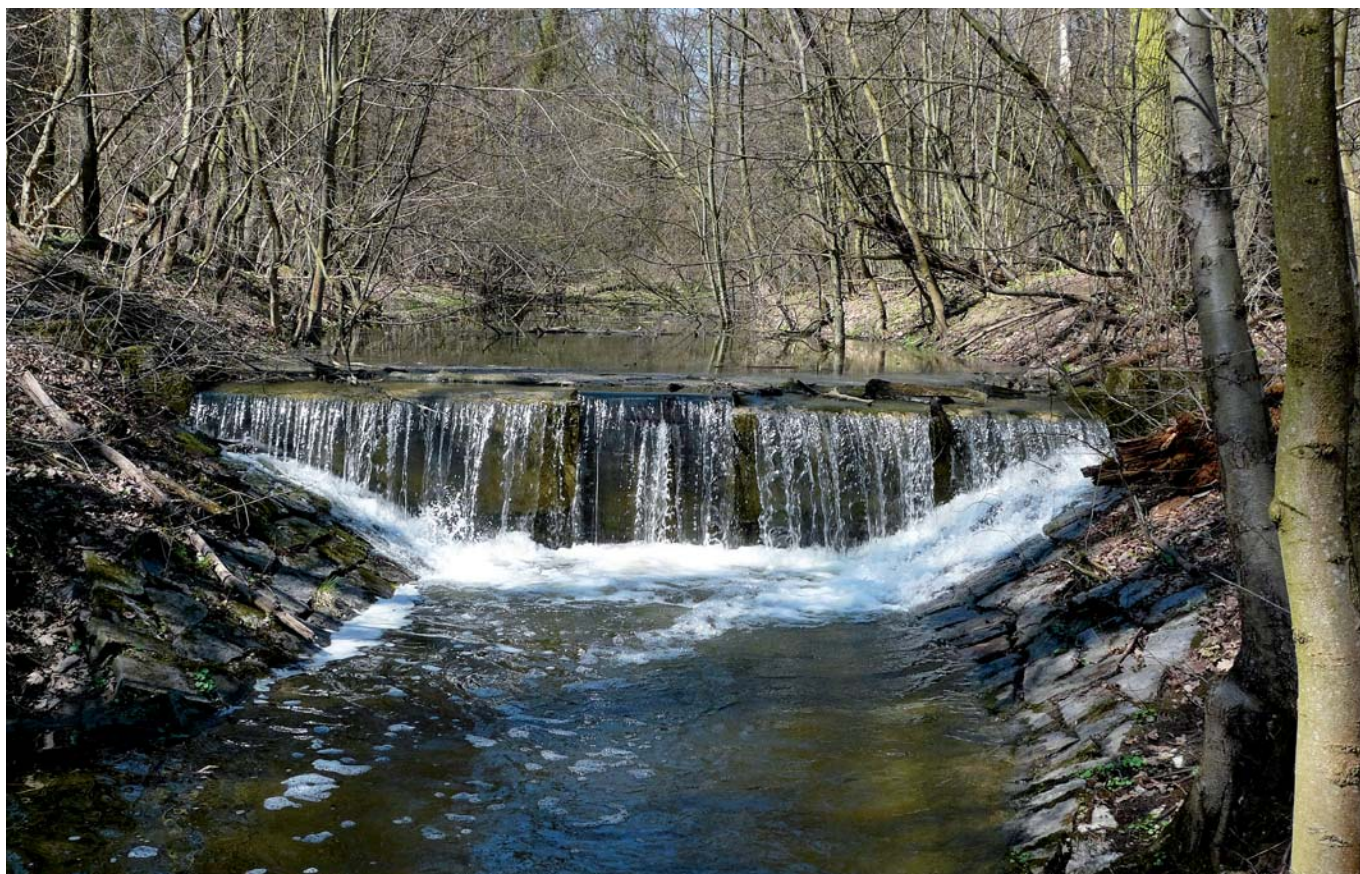
Pokud vím, v oblasti Soutoku bylo takové řešení mnohokrát nabízeno, ale velikášské požadavky na vyhlášení velkoplošného chráněného území tyto snahy významně omezují. Stejně tak při výměře

obory Bulhary by LZ Židlochovice pravděpodobně souhlasil s vyčleněním omezené plochy, kde se prověří, jaký vliv mají opatření navrhovaná vědci na výskyt jasoně dymnivkového.

Pokud však jakákoliv skupina vědců předpokládá, že trestní oznámení v této věci je nejlepší metodou komunikace, mohou po 44 letech praxe ve všech úrovních lesního hospodářství, lesnické akademické sféře i v činnosti politické zcela nevědecky, ale odpovědně prohlásit, že se jedná o hluboký omyl.

*Doc., Ing. Jiří Oliva, Ph.D.,
bývalý generální ředitel LČR, vysokoškolský pedagog*

PŘIPRAVUJEME DALŠÍ ROČNÍK DNE ZA OBNOVU LESA

Den za obnovu lesa se předloni stal největší celostátní akcí svého druhu na podporu obnovy lesa a krajiny. V říjnu 2019 na čtrnáct vybraných lokalit, po celé republice, přišlo tuto naši snahu podpořit na 32 000 lidí, kteří v průběhu jediného dne vysázeli kolem 162 000 nových stromků.

Loni naše snažení překazila omezení spojená s covidovou pandemií, takže na úspěch prvního ročníku Dne za obnovu lesa chceme navázat letos – 16. října v 10 hodin na třinácti místech začne další ročník, který připravuje kolem tisícovky našich kolegů, zaměstnanců LČR.

„Úspěch prvního Dne za obnovu lesa prokázal, že naší veřejnosti není osud českých lesů lhostejný a že ji zajímá, v jakých lesích se budete procházet

se svými dětmi a vnuky. A to je zavazující,“ říká generální ředitel našeho podniku Ing. Josef Vojáček. „To byly důvody, proč jsme se rozhodli tento Den uspořádat znovu. Opět chceme lidi vyzvat – přijďte pomoci našim lesníkům obnovovat lesy sužované suchem a kůrovcovou kalamitou!“

Letošní Den za obnovu lesa bude v porovnání s tím předloňským v základních rysech podobný, přesto však na účastníky čeká i řada novinek. Chceme atraktivní formou lidem představit naše hlavní programy – **Vracíme sovy lesu** a **Vracíme vodu lesu**, které budou mít samostatné stánky.

Program **Vracíme koně lesu** přiblížíme nejen pomocí praktických ukázek, ale stal se také inspirací pro náplň dětských her.

Zkušenosti a schopnost srozumitelně zodpovědět i otázku, která se lesníkům mohla někdy zdát až absurdně laická, to bylo po prvním ročníku téma pochvaly, které jsme zaznamenali v hromadných ohlasech na sociálních sítích, nebo přímo v debatách po skončení jednotlivých Dnů za obnovu lesa.

VRACÍME SOVY LESU

Program **Vracíme sovy lesu**

bude prezentován

v samostatném stánku

formou krátkých přednášek

či debat s návštěvníky, kteří

budou mít navíc k dispozici brožuru připravenou

našimi kolegy. Každý si bude moci prohlédnout

vystavenou sadu především těch budek, které

podnik umísťuje v lese pro sovy a noční dravce.

Nejlákavější činností však patrně bude umístění

budky či budek (podle lokality) v lese za účasti

veřejnosti a s odborným výkladem lesníka či

ornitologa. Harmonogram odchodů od stánku

do lesa bude stanoven podle vybraných míst

a jednotlivých odchozích vzdáleností.

NA 13 MÍSTECH NAJEDNOU

sázímelesynovégenerace

Den za obnovu lesa začne na všech místech
naráz v sobotu 16. října v 10 hodin a bude trvat

(podle zájmu návštěvníků) do podvečerních
hodin. Oblastní ředitelství jižní Čechy a Vysočina

zajišťují jednu lokalitu, na ostatních OŘ

proběhne Den za obnovu na dvou místech.

Třináctou lokalitou je Konopiště, kde Den

organizují kolegové z tamního lesního závodu.

Informace o všech akcích najdou zájemci opět

na webu sazimelesynovegenerace.cz, přihlásit

se mohou i prostřednictvím aplikace Klub

nového lesa. Na Den však mohou všichni

dorazit i bez předchozího přihlášení se.

A hlavní tahák letošního Dne? My za něj pokládáme
lesní pedagogiku v moderní podobě, jak jsme si

pracovně nazvali **Odznak malého lesníka**. Jedná se

o hravou formou provedené prověřování znalostí

a dovedností malých návštěvníků o přírodě

a především lese. Náplň činností na několika

stanovištích bude všude stejná a na konci účastníci

dostanou nejen symbolickou odměnu v podobě

hrací karty zaplněné razítky za splněný úkol, ale

i odznak a klobouček malého lesníka.

Po zkušenostech z prvního ročníku je však jasné, že

účastníky Dne za obnovu lesa bude lákat především

sázení nových stromků. Na velkoformátových

porostních mapách se dozvědí informace o okolních

porostech. Podrobnosti o novém lese, který právě
pomáhají vytvářet, pak získají od našich kolegů,

kterí budou sázení organizovat.

Je jasné, že každá velká akce pod širým nebem

potřebuje hezké počasí. Předloni nám přálo měrou

vrchovatou, snad budeme mít štěstí i letos v říjnu.

Den za obnovu lesa totiž nekončí vysázením

sazeničky ani nasazením si kloboučku malého

lesníka.

Věříme, že mnoho z těch, kteří nás přijdou 16. října

podpořit, si příjemný den prodlouží (pod dohledem

hasičů) u připravených ohnišť, kde bude možné si

opéci uzeniny nebo si jen popovídat s našimi lesníky

o lesích a jejich budoucnosti.

UHLÍ V MILÍŘI, KLOBÁSA V OHNI

Na všech místech, kde proběhne říjnový Den za obnovu lesa, se návštěvníci
mohou těšit na tradiční sázení nových stromků, prezentaci našich programů

a ukázky lesní techniky i práce s koňmi. Kromě tohoto základu si však organizátoři

připravili i speciální překvapení. Například v západních Čechách bude k vidění

ukázka historických pil i pálení uhlí v milíři, v severních Čechách stromolezectví

a v jižních trenažér harvestorů. Na Konopišti si zájemci vyzkoušejí střelbu z biatlonové laserové pušky a hod

oboustrannou sekerou, na Vysočině se seznámí s prací záchranné stanice pro handicapovaná zvířata a ve

východních Čechách s houbařskou poradnou. Na jižní Moravě bude připravena lesní stezka s mnoha úkoly

a na severní Moravě zvěřinové speciality s možností zakoupení klobás a špekáčků k vlastnímu opečení.

ODZNAK MALÉHO LESNÍKA

Novinkou letošního Dne za obnovu lesa je zábavná soutěž pro děti **Odznak malého lesníka**.

Malí návštěvníci si při ní vyzkoušejí zasadit strom, dozvědí se něco o vodě, sovách nebo

se budou moci vžít do role koně a do jeho práce v lese. Za absolvování těchto, případně

i dalších stanovišť pro ně bude připravena odměna, a to Odznak malého lesníka

s lesnickým kloboučkem. Do programu se samozřejmě mohou zapojit také rodiče a spolu

s dětmi se dozvědí zajímavosti o lese a lesním hospodářství.

SPÍM UŽ KLIDNĚJI

Ve čtvrtek večer jsem byla v divadle a cestou domů trochu zmokla. Pozdní návrat nevadil, v pátek mám přece dovolenou. Bylo 24. června. V sedm ráno jsem si všimla facebookového odkazu na videozáběry, které mi večer poslal jeden z kolegů. „Severní Amerika? Texas? Tornádo..., vzpomínka na jeden film... ale co já s tím,“ šlo mi hlavou a v klidu jsem vařila ranní kafe a otevřela tradiční servery s novinkami.

Byla jen jediná. Popsaná všemi a tisíckrát... s šedočerným pruhem na nebi. Natočená profíky i komentovaná autenticky, po doma a česky. Žádná Minnesota, ale obec Hrušky s kostelem bez střechy. Rozlomené pálené tašky ležící na návsi mezi odkudsi vyrvanými prkny i zdemolovanými, a ještě včera krásnými auty. Lidi na ulicích a v troskách s obavami z každého mraku. A pak se ozval telefon a druhý a sedmý a odpovědi

na tuhle spoušť, za kterou se není na koho zlobit, byla solidarita. Lesy České republiky patřily k prvním, kteří nabídli pomoc – peníze nebo dřevo na novou střechu.

A tak začal před létem nový seriál, jehož tvůrčí tým vedený stavařem a ekonomem **ANDREJEM TÓTHEM**, hlavním koordinátorem pomoci Lesů ČR z Lesního závodu Židlochovice, natočil už stovky dílů. Každý z nich má svůj silný příběh.

Jak se Vaše jméno dostalo na obecní vývěsky a weby kraje i humanitárních organizací coby kontaktní osoby pro pomoc Lesů ČR Moravě?

Management podniku rozhodl o okamžité pomoci lidem, jejichž domy se musí kvůli tornádu zdemolovat, nebo kteří přišli o střechu. Zveřejnili jsme hned jednoduchý postup a já se stal kontaktní a poradní osobou pro žadatele. Počítali jsme s tím, že jich bude dvacet, třicet nebo čtyřicet, ale to se zdálo 25. června v sedm hodin ráno. Vidět vše na místě byl šok a zároveň vystřízlivění z původních odhadů.

Hodonín, sídlo polesí

Po prvním týdnu se tedy možné počty žádostí zpřesnily?

Určitě, odhadli jsme jich 500 až 700, většinou o finanční dar, což se potvrzuje. Největší nápor byl první měsíc, nyní, koncem srpna, jich už přichází jen několik denně. Ale lidé mají ještě čas do konce roku.

Některé žádosti ale vyřídit kladně nemůžete...

Což vždycky zdůvodníme a vysvětlíme. Většina lidí to chápe – že jsou jiní postižení podstatně víc, protože přišli o dům, ve kterém žili. Jsou ale i tací, kteří zkusí podat žádost po zamítnutí i podruhé a potřetí. Těm zopakujeme naše prvotní neměnné stanovisko, protože podmínky zůstávají stejné. Naštvaných je ale málo, a i s nimi se dá slušně domluvit.

Předpokládám, že jako hlavní technik lesního závodu pro stavební činnost jste také hned zjišťoval stav budov Lesů v postižené oblasti...

Ano, ráno po tornádu jsem se vydal na hodonínské polesí. Hned jsme volali statika i stavební firmu, která není z této lokality, aby se vše urychlilo. Obnovujeme střechy a opravujeme zdivo, ale naštěstí není poškozená statika budov. Jinak bylo třeba řešit i poškozenou techniku, traktor a několik služebních aut i škody na 120 hektarech lesa.

Co se dělo pak?

Žádný pátek ani svátek, ale zásadní bylo načasování věcné a rychlé pomoci. Vnímám to jako velkou životní zkušenost. Na první účty jsme posílali peníze 30. června, a pokud nepočítám humanitární pomoc, byli jsme velmi rychlí.

Ozývali se i starostové a představitelé kraje?

Zástupci krizových center samospráv se v prvních týdnech opakovaně doptávali na podmínky a předávali informace dál. To bylo skvělé a taky moc důležité.

Lesy ČR nabídly i dodávku palivového dřeva. Je o něj zájem?

Už jsme odvezli žadatelům stovky kubíků palivového dřeva, ale přednostně samozřejmě vyřizujeme žádosti o kulatinu a finanční dar.

Dřevo na nové krovy vozíte jen na jihomoravské pily nebo i jinam?

Po celé republice, třeba k Písku nebo ke slovenským hranicím, protože je tam volná kapacita. Řezivo bude potřeba.

Hodonín, sklad č. 1

Hodonín, sklad č. 2

neklid. Hned po tornádu následovala série dalších bouřek, a i když v té oblasti nebydlím, každý večer jsem stál u okna a sledoval sílu větru. Ale abych pravdu řekl, spím už teď klidněji.

Tornádo vyvolalo obrovskou vlnu solidarity. Na místo dorazili dobrovolníci, lidé z celé země posílali peníze na transparentní účty. To byl počátek léta a dnes? Možná je uklizeno a obce se třeba i rychle sbírají z trosek, ale co by, podle Vás, tamější lidé potřebovali teď? Čeho se obávají?

Začínají počítat dny do zimy. Můžete mít třeba peníze na účtu, ale když

neseženete materiál nebo řemeslníky, v takové situaci bych být nechtěl. I proto mě těší, že Lesy nabídly lidem, co mohly a daly jim vybrat – sto tisíc korun nebo dřevo na novou střechu. Pomoc poskytl rychle a stále poskytují. To se, myslím, podařilo.

Byl jste pořád na telefonu nebo v terénu, nedošly Vám síly?

Spíš asi po třech týdnech neustálého omílání podmínek spadnete do nějaké ponorky, ale pořád jsem měl na mysli, v jak těžké životní situaci ti lidé jsou. Pokud nabídnete pomoc, souvisí s ní vstřícnost i to, že zvednete telefon, kdykoli zazvoní. Po nějaké době jsme sestavili tým lidí, kteří žádosti vyřizují, a všichni jsme tu stále pro žadatele, ne naopak. Dva kolegové doručují podepsané smlouvy přímo do obcí.

Dostal jste se někdy do podobně vypjaté pracovní situace?

Následky živelných pohrom řešíme každoročně, ať jde o větrné smršti nebo povodně, ale vždycky šlo o majetek. Nikdy jsem se nesetkal s něčím, co natolik ovlivní lidské životy. S tím souvisí i mediální tlak, protože okamžitá účast a nabídka Lesů ČR vzbudila obrovský zájem médií. Beru to ale jako zkušenost, ze které se určitě nehrouťm.

Na některé příběhy asi jen tak nezapomenete...

Vyslechl jsem příběh člověka, který dva dny před tornádem dokončil střechu. A musel začít znovu. Několik novostaveb během krátké chvíle doslova zmizelo. Lidé na ně mají hypotéky... To Vám zůstane dlouho v paměti. Taky každá průtrž mračen vzbuzuje

Židlochovičtí zaslouží za to jejich vytrvalé úsilí poděkovat. A s nimi všichni ti, kteří se starají o těžbu speciální délky dřeva na krovy i jeho dovážku na pily. Seriál totiž pokračuje a na závěrečné titulky je ještě brzy.

Eva Jouklová

POMÁHÁME TORNÁDEM POSTIŽENÉ MORAVĚ

Lesy České republiky poskytly pomoc lidem, jejichž domy 24. června silně poškodilo tornádo. Podnik nabídl buď dřevo na nové krovy, nebo sto tisíc korun a také palivové dřevo. K 9. září bylo vyplaceno 33,8 milionů korun, doručeno na pily 1700 m³ kulatiny a žadatelům 560 m³ palivového dřeva.

„Evidujeme 435 žádostí o finanční dar, 45 o kulatinu a 80 o palivové dřevo. Kvůli nesplnění podmínek jsme museli 129 žádostí zamítnout,“ říká **Andrej Tóth**, hlavní koordinátor pomoci Lesů. Nejvíce žádostí lidé podali bezprostředně po zveřejnění výzvy, a to v prvních dvou týdnech po události. Aktuálně se pomoci lidem postiženým tornádem věnuje šest kolegů z Lesního závodu Židlochovice. Žádosti vyřizují neprodleně po přijetí a se žadateli komunikují o případném dodání doplňujících podkladů. Žádosti je možné podávat do konce letošního roku, jednoduchý postup je zveřejněný na podnikovém webu.

Dřevo na nové krovy se těží na Svitavsku a Luhačovicku i v okolí Černé Hory, Buchlovic a Vodňan. Na pily se dodává 10 až 12metrová smrková kulatina s čepovou tloušťkou minimálně 20 centimetrů.

ŠKODY PO TORNÁDU MAJÍ I LESY ČR

Vítr nalomil, zlomil nebo vyvrátil na 120 hektarech asi 28 tisíc stromů. V katastrofách Hodonín, Mikulčice, Lužice, Ratíškovice a Rohatec je kvůli riziku pádu stromů vyhlášen zákaz vstupu do porostů.

Na technice a budovách jsou škody vyčíslené na 6,5 milionu korun.

KŘIVOKLÁTSKÉ LESY z pohledu do minulosti i současnosti

Daleká historie křivoklátských lesů je především historií lovectví, jako obliby českých knížat a později králů. A není se čemu divit. Romantická krajina, rozsáhlé lesní komplexy, nebývalé množství zvěře – a to všechno jen kousek za branami sídelního města.

Lovil zde již v letech 1004–12 kníže Jaromír, po něm Břetislav II., který pak u Zbečna v roce 1100 našel svou smrt. Křivoklátské lesy si zvláště oblíbil král Přemysl Otakar I., ale i císař Karel IV. či král Václav IV. Byla to doba, kdy se příliš nepečovalo o les a vše se podřizovalo lovu. Právě této oblibě panovníků a vysoké šlechty vděčí křivoklátské lesy za to, že se zachovaly ve své původní celistvosti a divoké kráse, zatímco lesy v okolní krajině pomalu ustupovaly budování lidských sídel a rozvíjejícímu se zemědělství. K prvním změnám v hospodaření v lesích dochází v době, kdy bylo křivoklátské panství po Přemyslovcích v roce 1658 zastaveno Schwarzenbergům a po nich přešlo v roce 1685 prodejem Valdštejnům. Ti začali s prvními reformami lesního hospodářství, ale stále bylo podnikání zaměřeno převážně na lovy. A to nejen za účelem získávání zvěřiny jako potravin pro rostoucí počet obyvatel, ale i jako posílení společenské

váznosti mezi ostatním šlechtici. Takovým výrazem ocenění se stal velkohon, zorganizovaný dne 21. 6. 1721 hrabětem Janem Josefem Valdštejnem pro císařovnu Alžbětu Kristinu, která se tudy vracela z ozdravného pobytu v Karlových Varech. Císařovna tady za jediný den ulovila 128 kusů jelenů a J. J. Valdštejn za to u císařského dvora stoupl náležitě v ceně. Z dnešního pohledu nepatří obdiv ani tak střeleckému umění křehké císařovny, jako schopnostem tehdejších myslivců, kteří dokázali v několika dnech nahnat z rozlehlých revírů takové množství zvěře do prostranství ohraničeného plátny a tenaty, a udržet ho tam až do chvíle, kdy byly jednotlivé kusy vypouštěny před střelecký altán císařovny. Pro trvalou připomínku této události nechal hrabě J. J. Valdštejn v místech, kde stál střelecký altán císařovny, postavit sochu sv. Jana Nepomuckého. Letos jsme si na stejném místě připomněli výročí 300 let od této události.

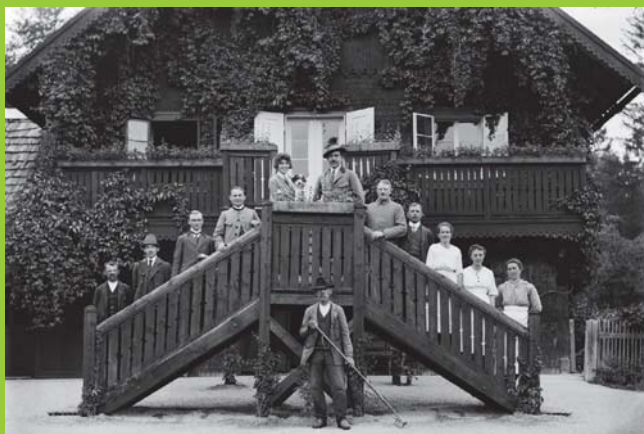
Po Valdštejněch přechází křivoklátské panství v roce 1735 do majetku Fürstenberků. Ti od počátku usilují o všestranné zvelebování svého panství. Budují celé obce, racionalizují zemědělství výstavbou nových dvorů, rozvíjejí těžbu železné rudy a navazující hutní průmysl, který využívá křivoklátské lesy jako zdroj energie. Milíře na pálení dřevěného uhlí rostou jako houby po dešti i v těch nejnepřístupnějších místech a vznikají tak holiny, které je třeba uměle zalesňovat. Jsou přizváni noví lesní hospodáři – František Alster, František Nittinger, Jan Bohutinský, Jan Gintl, R. a další. Zavádí se zcela nová a intenzivní péče o obnovu lesa. Setkáváme se tu již s pravidelnými sjiemi lesních semen a později i sadbami. Už tenkrát začali lesníci zakládat rozlehlé listnaté lesy smíšené s modřínem, které jsou chloubou Křivoklátska dodnes. Hlad po stavebním dříví, pro které se hodil nejlépe smrk, nastartoval i na Křivoklátsku etapu zavádění smrku často na větších plochách, než je pro les dobré a křivoklátské lesy za to v budoucnu zaplatily krutou daň ve formě několika obrovských kalamit. Jedna z posledních, která se zapsala do historie křivoklátských lesů, byla mnišková kalamita (1918–1924), které padlo za oběť 702.000

plm dříví a zanechala po sobě 1.438 ha holin. Proslavila se nejen svým rozsahem, ale také rychlostí a způsobem, jakým bylo zpracováno všechno kalamitní dříví. Fürstenberk neváhal pro záchranu hodnoty takového množství dříví vybudovat 14 km dlouhou úzkokolejnou železnici z epicentra kalamity až na nádraží v Řevničově. Tam nechal současně postavit moderní pilu, která většinu kalamitního dříví zpracovala.

K zužitkování dříví po mniškové kalamitě přispěla i lesní železnice

Za Fürstenberků byla také kolem roku 1863 založena Emilem Fürstenberkem v centru kouřimeckého polesí lovecká chata Emilovna.

Lovecká chata Emilovna na počátku 20. století (vlevo), interiér Emilovny za Fürstenberků (vpravo)

Den s LČR v areálu lovecké chaty Emilovna

Křivoklátská krajina s LPK v pozadí

Stala se historicky důležitým místem loveckých událostí i společenského života mnoha generací lesníků, majitelů a správců křivoklátských lesů. Dodnes si tento statut zachovává. Prošla několika stavebními úpravami, ale její jádro si zachovává stále stejný vzhled. V současné době slouží nejen jako zázemí pro lovecké hosty, ale i jako rekreační zařízení pro zaměstnance LČR. Je svědkem oslav životních jubileí, svatebních obřadů, centrem důležitých odborných akcí i prostorem ke konání Dní s LČR. V jejím areálu byl 13. května 2010 založen i Lesnický park Křivoklátsko.

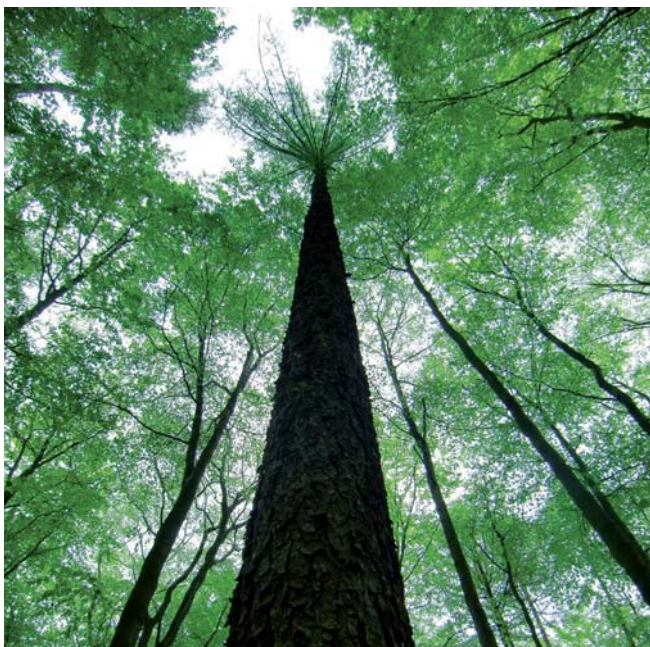
Založení podniku LČR v roce 1992 znamenalo novou etapu péče o křivoklátské lesy spojenou zejména s rozvíjením principů trvale udržitelného hospodaření. Tady to znamená zejména pokračování v trendu změny druhové skladby zvyšováním podílu listnatých dřevin a jedle na úkor smrku, borovice a modřínu. Současný podíl listnáčů okolo 65 % a pouze 20 % smrku značně pomáhá v boji s kůrovcovou kalamitou, která zde nedosahuje takových rozměrů, jako v oblastech s převahou smrku. S nástupem hospodaření podniku LČR také došlo k výrazné změně ve výkonu práva myslivosti.

Postupné převádění jehličnatých porostů na pestřejší druhovou skladbu

Přes nízký objem srážek se daří obnovovat listnaté lesy přirozenou cestou

Kvalitní křivoklátský modřín zvyšuje hodnotovou produkci bukových porostů

Památný strom vysazený při založení LPK slouží i jako místo k uctění ulovené zvěře

Při oslavě 5. Výročí založení LPK požehnal kardinál Duka lesnickému parku, křivoklátským lesům i lesníkům

Téměř 8 tisíc ha režijních honiteb bylo pronajato a přispělo tak k snížení do té doby vysokých stavů spárkaté zvěře, zejména jelení a mufloní. Druhově pestré, věkově i prostorově diferencované lesy ve spojení s členitým reliéfem krajiny vytvořily z Křivoklátska i přírodně zajímavou oblast, která neušla pozornosti ochránců přírody.

Smíšené křivoklátské lesy plní všechny tři základní pilíře lesního hospodářství – ekonomický, ekologický i sociální.

V roce 1978 byla vyhlášena Chráněná krajinná oblast Křivoklátsko s celou řadou maloplošných rezervací a dalších prvků ochrany přírody. O 30 let později zahájilo MŽP práce na vyhlášení národního parku, který měl být v cílovém stavu velkoplošně bezzásahový. Znamenalo by to konec křivoklátských kulturních lesů se všemi důsledky s tím spojenými. S tímto stavem se nedokázali smířit ani lesníci, ani občané Křivoklátska. Výsledkem bylo založení Lesnického parku Křivoklátsko (LPK) s mottem „Území pro přírodu i pro lidi“, který garantuje zachování přírodních hodnot území, i zachování křivoklátského lesnictví, jako kulturního odkazu našich předků.

Volně přístupné křivoklátské lesy jsou houbařským rájem

V roce 2017 byl LPK přijat do „Mezinárodní sítě modelových lesů“, čímž se mu dostalo uznání i za hranicemi naší země. V letošním roce opět ožila snaha o vyhlášení NP, když to v červnu na svém zasedání podpořilo krajské zastupitelstvo Středočeského kraje. Budoucnost křivoklátských lesů je tedy opět v rukou politiků. Věme, že volně přístupné křivoklátské lesy zůstanou i nadále v duchu hesla LPK „Územím pro přírodu i pro lidi“.

Miroslav Pecha, ředitel Lesnického parku Křivoklátsko, o.p.s. (foto: Archiv LPK)

V NYMBURCE (SKORO) JAKO V TOKIU

Krátce po skončení olympijských her v Tokiu se skoro pět stovek našich kolegů sešlo na 5. sportovním dnu LČR v tělovýchovném areálu v Nymburce.

Tradičně první pátek v září jsme za krásného počasí zaznamenali řadu kvalitních sportovních výkonů v mnoha disciplínách, ale také mnoho nezapomenutelných zážitků. Z vítězství, ale i porážek, které se však brzy změnily v odhodlání, že za rok to dopadne mnohem lépe.

Kdo měl zájem, mohl kromě své disciplíny využít nabídku akademií, kde si pod dozorem zkušeného instruktora vyzkoušel správnou techniku hodu oštěpem, vrhu koulí či střelby z luku. S velkým zájmem účastníků se setkaly i nesoutěžní disciplíny jako minigolf či veslování na trenažéru.

Chráníme s odpovědností

Realizujeme rozsáhlé ekologické programy
ve prospěch zachování přírodních hodnot
celého území v kontextu okolní krajiny.

#chránímesodpovědností

LESYČR